

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17177/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца Компанија "Дунав осигурање" адо Београд, Главна филијала Сомбор, чији је пуномоћник Јелена Мاستиловић, адвокат из ..., против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Пешић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 590/22 од 08.06.2022. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 590/22 од 08.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 590/22 од 08.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 590/22 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 4091/21 од 25.06.2021. године, исправљена решењем истог суда П 4091/21 од 14.12.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени солидарно обавезани да му на име регресног дуга исплате износ од 90.636,00 динара са законском затезном каматом од 30.05.2014. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 70.789,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију су благовремено изјавили тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, како из садржине ревизије произлази, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за исплату регресног дуга, у чињенично-правној ситуацији да је сада пок. ВВ, правни претходник тужених, управљао моторним возилом, осигураним код тужиоца, под утицајем алкохола изнад дозвољене границе и у таквом стању проузроковао саобраћајну незгоду и оштетио возило у власништву ГГ, те да је тужилац, дана 29.05.2014. године, исплатио насталу штету у износу од 90.636,00 динара уплатом на рачун Аутосервиса "Делић", због чега је исти усвојен са позивом на одредбе члана 29. Закона о обавезном осигурању у саобраћају, јер је правни претходник тужених изгубио права из осигурања управљањем моторним возилом под дејством алкохола, те је тужилац ступио у права оштећеног лица према лицу које је одговорно за штету. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 19.05.2017. године, а вредност спора означена у тужби је 90.636,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**